

انتخاب بهترین مسیرهای نصب در توسعه

دوربین‌های مداربسته شهری

حسن صانعی آرائی^۱، مهدی اسماعیلی^{۲*}، محمدعلی افشار کاظمی^۳

دانشجوی دکترای مدیریت فن‌آوری اطلاعات، دانشکده مدیریت و اقتصاد، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران^۱

استادیار گروه کامپیوتر، دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشان، کاشان، ایران^{۲*}

دانشیار گروه مدیریت صنعتی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، تهران، ایران^۳

چکیده

دوربین‌های مداربسته یکی از مهم‌ترین ابزارهایی است که در شهرها برای سامانه کنترل ترافیک استفاده می‌شود. شهروندان روزانه مسافرت‌های درون‌شهری زیادی انجام می‌دهند و عملکرد سامانه‌های نظارت شهری نیز پایش این مسیرهاست. در روش پیشنهادی، نقشه واقعی شهر به‌عنوان یک مدل انتخاب شده است. با جداسازی مسیرهای اصلی از سایر مکان‌ها، گرافی از مسیرها به‌دست می‌آید؛ سپس با انتخاب تصادفی مجموعه‌ای از زوج‌رأس‌ها از گراف، به‌عنوان مبدأ و مقصد یک سفر داخل شهری و مسیریابی بین آن‌ها با الگوریتم دایکسترا، ترافیک مجازی ساخته می‌شود. برای تطابق ترافیک مجازی با ترافیک واقعی، احتمال انتخاب نقاط پر رفت‌وآمد بیشتر در نظر گرفته می‌شود. با ایجاد یک‌صد هزار مسیر برای مدل مورد مطالعه، می‌توان یال‌ها را با بالاترین تکرار به‌عنوان نتایج نهایی پیدا کرد و برای نصب دوربین پیشنهاد داد. ارزیابی نتایج نهایی با تکرار آزمایش‌های تصادفی و با استفاده از ضریب تشابه زاکارد انجام گرفته است و میزان تشابه نتایج خروجی بررسی می‌شود. پایایی روش پیشنهادی با تحلیل ریاضی و با رسم نمودارها بیان می‌شود و تأثیر پارامترهای تأثیرگذار مانند تعداد مسافرت شهری، میزان احتمال انتخاب نقاط، تأثیر توپولوژی شهر و تعداد نتایج خروجی به‌شکل تحلیلی بیان شده و میزان تشابه نتایج، ۹۸ درصد به‌دست آمد. مزیت روش پیشنهادی وابسته نبودن به ابزار خاص مانند دوربین‌های سنجش ترافیک و همچنین بدون وابستگی به مکان و توپولوژی خاص است.

واژگان کلیدی: جانمایی دوربین مداربسته شهری، ترافیک مجازی، ضریب تشابه زاکارد، الگوریتم دایکسترا، شهر هوشمند.

Choosing the Best Installation Paths In the Development of Urban CCTV Cameras

Hassan Sanei Arani¹ & Mahdi Esmaili^{2*} & Mohammad Ali Afshar Kazemi³

PhD student of Department of Information Technology Management, Faculty of Management and Economics, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran¹

Assistant Professor, Computer Department, Faculty of Electrical and Computer Engineering, Islamic Azad University, Kashan Branch, Kashan, Iran^{2*}

Associate Professor, Department of Industrial Management, Faculty of Management and Accounting, Islamic Azad University, Tehran Center Branch, Tehran, Iran³

Abstract

Optimizing camera placement is a two-decade-old research problem. Many researches have solved the problem with different approaches. Some different methods such as genetic algorithm, reinforcement learning, and greedy algorithm have been developed to obtain the maximum surface coverage. Some researchers have considered specific applications in order to optimally cover a certain area such as a coastal area or a protected area under the coverage of CCTV cameras. Some researchers have also

* Corresponding author

* نویسنده عهده‌دار مکاتبات

considered the camera's capabilities of vertical rotation or horizontal rotation or zooming in order to use these capabilities for optimization. With the development of drone manufacturing technology, this tool is also proposed for specific applications. But what is less discussed is the optimization of the placement of urban surveillance cameras in a real city map. Usually, due to the high cost, all city cameras are not installed at once, and cameras are added annually to develop the city traffic monitoring system. Therefore, it is necessary to prioritize the selection of the route and a very important factor in prioritization is traffic. Traffic is the most important factor in choosing the route for the placement of urban surveillance cameras because the streets with more traffic are exposed to more traffic accidents and should be the priority for video monitoring. Traffic data is usually big data, not available for all cities, and on the other hand, providing traffic data may violate citizens' privacy. Therefore, there are many methods for creating virtual traffic, which are classified into two categories: macro and micro. Macro methods model traffic as a physical phenomenon such as fluid or gas, but micro models, which are mostly used in artificial intelligence methods, consider traffic as a set of individual trips. In this work, we use the second method to create virtual traffic so that routes with more traffic are prioritized for installation. Citizens usually make a lot of intra-city trips, and the function of city monitoring systems is to monitor these routes. Therefore, the placement of surveillance cameras should also be in such a way that it considers the observation of these routes. In the proposed method, the real map of the city is selected as a model. Then, by separating the main paths and obtaining the skeleton of the path, a graph of the paths is obtained, the intersection point of the paths will be its vertex and the distance between the vertices will be the weight of the connecting edges. Now by randomly selecting two vertices from the graph as the origin and destination of an intra-city trip and routing between them with Dijkstra's algorithm, a trip is made. By repeating this process, virtual traffic is simulated. To create virtual traffic similar to real traffic, the probability of choosing high-traffic points is considered more than other points. Therefore, the probability of selecting vertices in the graph is different according to their location in the city. By creating one hundred thousand paths for the studied model, the edges with the highest repetition can be found as the final results and suggested for camera installation. The evaluation of the final results is done by repeating random experiments and using the Jaccard similarity coefficient, and the degree of similarity of the output results is checked. The reliability of the proposed method is expressed by mathematical analysis and by drawing graphs, and the impact of influential parameters such as the number of city trips, the probability of choosing points, the impact of city topology, and the number of output results are expressed analytically, and the similarity of the results is 98%. The advantage of the proposed method is not depending on special tools such as special cameras for traffic measurement, as well as not depending on a specific location and topology.

Keywords: placement of urban CCTV camera - Virtual traffic - Jaccard similarity coefficient - Dijkstra's algorithm - smart city

ایده یادشده؛ یعنی انتخاب مکان مناسب برای نصب دوربین بر اساس میزان ترافیک مورد توجه برخی از پژوهشگران قرار گرفت. در مقاله [۳] با استفاده از تصاویر دوربین‌های مداربسته و همچنین تشخیص و شمارش وسیله نقلیه با شیوه‌های یادگیری ماشین، روشی برای کنترل ترافیک ارائه شده است که با جمع‌آوری و تحلیل داده‌های ترافیکی در طول زمان، می‌توان تصمیم‌های لازم برای مدیریت ترافیک و برنامه‌های عملیاتی گرفت. در مقاله [۴] وضعیت ترافیک شهری به چهار دسته تقسیم می‌شود: وضعیت ازدحام، ازدحام شدید، معمولی و ترافیک روان؛ این داده‌ها حاصل از رصد ترافیکی تعدادی زیاد از ایستگاه‌های پایش تصویری است که پژوهشگران با استفاده از آن، مدلی را برای ارزیابی فعالیت ترافیکی پیشنهاد داده‌اند. اشکال روش‌های ذکر شده آن است که روشی عمومی و بدون وابستگی به مکان خاص را ارائه نمی‌کند و مبتنی بر داده‌ها در یک موقعیت مکانی مشخص است که در نتیجه

۱- مقدمه

نظارت تصویری، یکی از اجزای اصلی و مهم شهر هوشمند است. دوربین‌های مداربسته شهری، ابزارها و برنامه‌های نظارتی زیادی را به جامعه شهری ارائه می‌دهند که خطای انسانی ندارند و باعث ثبات امنیت شهرها می‌شوند [۱].

طبق گزارش IHS Markit در سال ۲۰۲۱، تا آن سال یک میلیارد دوربین مداربسته در سراسر جهان وجود داشتند. این دوربین‌ها یکی از مهم‌ترین ابزارهایی هستند که در یک شهر برای سامانه کنترل ترافیک و یا برای سامانه‌های پیش‌گیری و پیگیری جرم استفاده می‌شوند [۲].

هر شهروند به‌طور معمول روزانه مسافت‌های درون‌شهری زیادی انجام می‌دهد و عملکرد سامانه‌های نظارت شهری نیز پایش این مسیرهاست؛ بنابراین، جانمایی دوربین‌های نظارتی نیز باید به‌گونه‌ای باشد که رصد بهتر این مسیرها را در نظر گیرد. انتخاب مسیر مناسب می‌تواند دوربین‌های بیشتری را در مسیرهای پرتردد قرار دهد و بخش زیادی از هر سفر شهری را رصد کند.

برای یک منطقه خاص مناسب است؛ همچنین به ابزارها و وسایلی برای مشاهده ترافیک نیازمند است که لازمه آن صرف هزینه اقتصادی جداگانه و پژوهش‌های مجزا برای مدیریت ترافیک است.

۲- ادبیات پژوهش

در دو دهه اخیر، با ظهور دوربین‌های مداربسته، بهینه‌سازی جانمایی آن‌ها همواره یک مسئله پژوهشی بوده است. پژوهش‌گران روش‌های مختلفی را با کاربردهای متفاوت برای حل این مسئله به کار گرفته‌اند.

مقاله [۵] بهینه‌سازی جانمایی دوربین‌ها را با توجه به میزان مخاطره‌آمیز بودن مکان‌ها از نظر امنیتی انجام داده که روش کار آن‌ها برنامه‌ریزی خطی است. این مقاله کارایی جانمایی دوربین‌ها را بر اساس سطح‌بندی نقاط از نظر خطرپذیری امنیتی افزایش داده، در نتیجه بهره‌وری پوشش افزایش یافته و روشی با تأکید بر مناطق حساس امنیتی ارائه کرده است.

برخی از پژوهش‌گران جانمایی را بر اساس جغرافیای محیط تحت‌نظارت و پستی‌وبلندی آن انجام داده‌اند و فضای مورد مطالعه را به صورت سه‌بعدی مدل کرده‌اند. مانند مقاله [۶] که با استفاده از الگوریتم ژنتیک بهترین مکان‌ها را برای دوربین به منظور حفاظت از مرزها پیشنهاد داده است.

مقاله [۷]، یک برنامه شبانه‌روزی علیه شکار غیرقانونی در نظر گرفته که هدف آن افزایش پوشش دوربین‌های نظارتی در سه منطقه جداگانه است. این سامانه از قابلیت چرخش دوربین‌ها استفاده کرده و چرخش آن‌ها در زمان‌های مختلف برای پوشش مؤثر بهینه‌سازی شده است. برخی از دوربین‌ها در زمان‌هایی از شب برای یک منطقه پرخطر ثابت می‌شود و میدان دید آن‌ها تنظیم می‌شود؛ بدین منظور الگوریتم ژنتیک توسعه داده شده و صرفه‌جویی قابل توجهی در هزینه و زمان‌های نگهداری به دست آمده است.

الگوریتم حریم‌ناهن، روش دیگری است که برخی از پژوهش‌گران از آن استفاده کرده‌اند و آن را بهبود بخشیده‌اند؛ مانند پژوهش [۸] که پوشش دوربین‌ها را در منطقه مورد نظارت به حداکثر رسانده است. الگوریتم‌های پیشنهادی در سناریوهای مختلف با مکان‌های از پیش تعریف شده اعتبارسنجی می‌شوند. نتایج تجربی به دست آمده نشان می‌دهند که پوشش با کمترین هم‌پوشانی به حداکثر می‌رسد.

مقاله [۹] مسئله پژوهشی پوشش رأس در نظریه گراف را مورد بحث قرار داده و جانمایی دوربین‌های مداربسته در یک شهر را به عنوان کاربرد آن در نظر گرفته است. این پژوهش با این کار تشابه دارد و تفاوت این دو آن است که عامل مهم ترافیک جاده را به عنوان نقاط مورد تأکید در نظر نمی‌گیرد.

برخی از پژوهش‌گران راه‌حلی برای مشاهده عمق صحنه‌های داخلی بر اساس یادگیری تقویتی پیشنهاد کرده‌اند. مقاله [۱۰] یک محیط شبیه‌سازی را پیشنهاد می‌کند که از چند عامل استفاده و سامانه‌ای را طراحی می‌کند که دوربین در کاربردهایی که هیچ دانش قبلی از آن وجود ندارد، کارایی دارد.

مقاله [۱۱] نظارت مبتنی بر دوربین مداربسته با استفاده از پهپادهاست. این پژوهش‌گران با استفاده از یادگیری تقویتی عمیق چندعاملی از طریق کنترل چند هواپیمای بدون سرنشین، پوشش را برای یک منطقه ساحلی فراهم می‌کنند. این روش‌ها برای کاربردهای مقطعی مناسب است؛ اما برای کاربردهای ترافیکی سامانه‌های ثابت ترجیح داده می‌شود.

مقاله [۱۲] پوشش مؤثر ناحیه دوبعدی و سه‌بعدی را با استفاده از حسگر ایزوتروپیک مطالعه و یک روش تصادفی مؤثر را برای قراردادن حسگرها در محیط‌های دوبعدی و سه‌بعدی پیشنهاد کرده است.

مقاله [۱۳] دوربین‌ها را برای پوشش کامل نظارتی در ساخت‌وساز درون یک ساختمان به کار برده است. بهینه‌سازی جانمایی دوربین در یک محیط کاری پویا مثل ساختمان در حال ساخت، به واسطه وجود موانع دینامیکی در مراحل مختلف، چالشی است که پژوهش‌گران باید بر آن غلبه کنند.

برخی پژوهش‌گران پیکربندی مجدد دوربین (چرخش افقی؛ چرخش عمودی و زوم کردن) را با روش‌های یادگیری تقویتی ترکیب کرده و مجموعه‌ای از یک شبکه دوربین هوشمند با قابلیت‌های قابل تنظیم مجدد به وجود آورده‌اند [۱۴]؛ بنابراین، شبکه می‌تواند در طول زمان با تغییرات در صحنه، خود را با استفاده از دوربین‌های متحرک دوباره پیکربندی کند.

مقاله [۱۵] با عنوان جانمایی دوربین در شهرهای هوشمند، برای به حداکثر رساندن پوشش با توجه به محدودیت‌های بودجه، به مشکل قرارگیری دوربین در فضای سه‌بعدی پرداخته است که تشابه با کار فعلی دارد، اما محیط کار، شبیه توپولوژی واقعی یک شهر

نیست و نیز ترافیک را به عنوان عامل مهم تصمیم ساز در نظر نگرفته است.

کاربردهای دوربین‌های مدار بسته، محدود به کنترل ترافیک مسیرهای شهری نیست. در مقاله [۱۶] بهینه‌سازی دوربین‌های مدار بسته در سامانه حمل و نقل ریلی بررسی و در نتایج تجربی، نقاط کور در نظارت تصویری حداقل می‌شود؛ همچنین در مقاله [۱۷] هدف از دوربین‌های مدار بسته، پیشگیری از جرم در نظر گرفته شده است؛ بنابراین، دوربین‌ها دارای ویژگی تشخیص چهره‌اند. این پژوهش با روش‌های آماری، کارایی سامانه بهینه‌شده را اثبات می‌کند.

هر چند روش پیشنهادی در این پژوهش با بخشی از کارهای ذکر شده تشابه دارد، اما تمایزات و ابداعاتی زیر را که تاکنون مورد توجه پژوهش‌گران نبوده برای بهینه‌سازی مؤثر در نظر می‌گیرد:

۱. گراف را به عنوان مدل پایه برای شبیه‌سازی در نظر می‌گیرد؛ زیرا جریان ترافیکی در شهر به واسطه مسیریابی‌های متعدد بیشترین تشابه را با آن دارد.
۲. ایجاد ترافیک شهری به صورت مجازی است تا ضمن صرفه‌جویی در هزینه لازم برای تولید ترافیک واقعی، منجر به نقض حریم خصوصی شهروندان نشود.
۳. تولید ترافیک مجازی با اولویت‌دهی به نقاط شهری از نظر میزان تردد و میزان خطرپذیری صورت می‌گیرد تا ترافیک تولیدشده تصادفی محض نبوده؛ بلکه معنادار و منطبق بر واقعیت باشد.
۴. پایایی روش پیشنهادی با انجام متعدد شبیه‌سازی با مقادیر کمی اثبات می‌شود.
۵. مدل و شبیه‌سازی پیشنهادی با توسعه و تغییرات سریع و گسترده ترافیک شهری کامل مقیاس پذیر است.

۳- ادبیات پژوهش ترافیک مجازی

با توسعه مداوم جامعه بشری، تعداد خودروها به شدت افزایش یافته که در نتیجه تراکم ترافیک در جاده‌های شهری بیشتر و به یکی از موانع مهم توسعه اجتماعی و زندگی انسان تبدیل شده است. تغییر مداوم شرایط ترافیکی، چالش‌های جدیدی را برای مدیریت ترافیک شهری به ارمغان آورده است. وسایل نقلیه دارای طیف گسترده‌ای از ویژگی‌های رفتار ترافیکی هستند؛ بنابراین، اتخاذ روش‌های علمی برای تجزیه و تحلیل و شبیه‌سازی ترافیک ضروری است؛ همچنین استفاده از اینترنت در وسایل نقلیه، عملکرد خودرو را تغییر داده و کلان داده‌های ترافیکی را برای

تجزیه و تحلیل داده محور در اختیار پژوهش‌گران قرار داده است [۱۸].

شبیه‌سازی با استفاده از داده‌های ترافیک واقعی، تصویر بصری مناسبی را برای شبیه‌سازی ترافیکی فراهم می‌کند؛ برای مثال پویانمایی‌های ترافیک شهری می‌توانند پایه‌ای علمی برای طراحی ترافیک، برنامه‌ریزی ترافیک و نظارت بر ترافیک را فراهم و اجرای مدیریت هوشمند ترافیک را با اطمینان ممکن سازند [۱۸].

داده‌های سفر در سطح فردی، عملکرد خرد سامانه ترافیک شهری را توصیف می‌کند که حاوی اطلاعات سفر هر فرد، از جمله زمان سفر، مبدأ، مقصد و مسیر است. کلان داده‌های ترافیکی را می‌توان با کنار هم قراردادن هر یک از داده‌های خرد به دست آورد؛ بنابراین، جمع‌آوری داده‌های سفر در سطح فردی (خرد) می‌تواند پایه‌ای برای مطالعات کلان داده و داده محور در ترافیک شهری باشد [۱۹].

اگرچه اکنون با گسترش اینترنت داده‌های سفر در سطح فردی از نظر فنی قابل دسترسی است، اما به دو دلیل حصول آن بسیار دشوار است؛ زیرا نخست، جمع‌آوری داده‌های سفر توسط سیاست‌های دولتی محدود شده است و تنها تعداد معدودی از پژوهش‌گرانی که با دولت همکاری کرده‌اند، توانسته‌اند آن را دریافت کنند، دوم اینکه، داده‌های واقعی سفر در سطح فردی مشمول حریم خصوصی است و اشتراک‌گذاری آن موجب نقض حریم خصوصی می‌شود [۱۹].

نحوه رانندگی یک شهروند، به عنوان رفتار ترافیکی یک فرد نامیده می‌شود؛ بنابراین، ترافیک را می‌توان به مثابه نوعی خاص از حرکت جمعیت (توده) شهروندان توصیف کرد و بر اساس آن شبیه‌سازی جمعیت را انجام داد. در چند دهه گذشته، پژوهش‌گران پژوهش‌های زیادی در مورد شبیه‌سازی جمعیت انجام داده‌اند و پیشرفت‌های چشم‌گیری در مسائلی از جمله شبیه‌سازی ازدحام عابران پیاده و ترافیک وسایل نقلیه شهری داشته‌اند. در تقسیم‌بندی کلی، روش‌های شبیه‌سازی جمعیت را می‌توان به دو گونه کلان و خرد تقسیم کرد [۱۸].

مدل کلان، حرکت جمعیت را با برخی پدیده‌های فیزیکی مقایسه و مدل توده ذرات را می‌سازد. این مدل با در نظر گرفتن حرکت جمعیت مشابه ذرات سیال و گاز، بر شبیه‌سازی ویژگی‌های تجمیع ذرات و حرکت آن‌ها تمرکز می‌کند. مدل به دست آمده می‌تواند جریان‌های ترافیکی در مقیاس بزرگ (ده‌ها هزار وسیله نقلیه) را با جلوه‌های واقعی

علاوه بر وجود نقشه از گوگل‌مپ می‌توان نقشه‌های شهر را از بخش‌های دولتی مانند فرمانداری یا شهرداری نیز تهیه کرد. مزیت راه دوم آن است که محدوده خدمات شهری به‌طور دقیق در آن مشخص شده‌است و اطلاعات در لایه‌های مختلف تفکیک شده‌اند و می‌توان تنها اطلاعات مورد نیاز را خروجی گرفت.

در شکل (۱) مدل اولیه ایجاد شده و هر پیکسل از آن، بخشی از شهر است. به‌صورت بالقوه هر نقطه واقع بر روی مسیرها می‌تواند مکانی مناسب برای نصب دوربین‌های نظارتی باشد؛ بنابراین، دو دسته نقاط وجود دارند: نقاطی که برای جانمایی دوربین مداربسته می‌توانند مناسب باشند که با رنگ زرد تیره نشان داده شده‌اند و سایر نقاط که با رنگ سفید مشخص شده‌اند. در شکل (۱) عرض یک خیابان اصلی شامل چند پیکسل است و چون باید خط واحدی از عبور و مرور از یک مسیر مورد توجه باشد باید به اصطلاح اسکلتی از مسیرها را در نظر گرفت. اسکلت یک مسیر، یک مسیر اصلی را تنها با یک ردیف از پیکسل‌ها مشخص می‌کند و فرض بر آن است که عبور از آن مسیر، تنها از اسکلت آن مسیر خواهد بود.

شکل (۲) بخشی از شکل (۱) است که اسکلت مسیرها را در گام یک به‌دست آورده‌است. در گام دوم از شکل (۲)، اسکلت مسیرها به‌گراف آن‌ها تبدیل می‌شود. گراف هر مسیر شامل رأس‌ها و یال‌هاست. هر رأس، از تلاقی اسکلت مسیرها به‌دست آمده‌است و هر یال با توجه به فاصله دو رأس؛ دارای مقداری به‌عنوان وزن یال خواهد بود که یک رأس را به رأس دیگر گراف متصل می‌کند. کتابخانه در پایتون این تبدیل‌ها را با پردازش تصویر پیکسلی انجام می‌دهد.

همان‌گونه که در مقدمه گفته شد، برای انتخاب بهترین مسیر برای جانمایی دوربین‌های مداربسته، لازم است که پرترددترین نقاط به‌عنوان بهترین نامزد انتخاب شوند؛ بنابراین، باید یکی از روش‌های ساخت ترافیک مجازی، برای ایجاد ترافیک در مدل مورد مطالعه (گراف ساخته‌شده) پیاده‌سازی شود. یک راه‌حل که در دسته روش‌های خرد است، ساختن مسیرهای درون‌شهری با داده‌های تصادفی است. ایده کار به این شکل است که دو نقطه از شهر که دو رأس از گراف هستند، به‌عنوان مبدأ و مقصد یک سفر درون‌شهری در نظر گرفته و با یکی از الگوریتم‌های مسیریابی رفتار منطقی شهروندان در انتخاب کوتاه‌ترین مسیر از مبدأ و مقصد تقلید و آن مسیر ساخته شود. با ساختن مسیرهای زیاد و هم‌گرا شدن تکرار در یال‌های معین، می‌توان با اطمینان مناسبی

و با سرعت بالا شبیه‌سازی کرده و به‌طور مؤثر نوبری جمعیت را کنترل کند [۱۸].

مدل خرد به‌طور گسترده‌ای مورداستفاده قرار می‌گیرد و می‌توان آن را با الگوریتم‌های جدید در زمینه هوش مصنوعی ترکیب کرد. ایده اصلی آن، شبیه‌سازی فردی هر عامل متحرک در شهر است و مدل نهایی حاصل جمع تمامی متحرک‌هاست. این مدل، جمعیت را با کمی کردن رفتار فردی به‌طور معقول توصیف کرده، بر رابطه بین هر فرد و جمعیت تمرکز می‌کند؛ در ضمن می‌تواند رفتار انسان را نیز در شرایط اضطراری شبیه‌سازی کند [۱۸].

این پژوهش از مدل خرد استفاده کرده و ترافیک شهری را بر اساس جمع همه سفرهای شهری تمام شهروندان بازسازی می‌کند. علت استفاده از این مدل آن است که تحلیل‌های مبتنی بر آن تطابق بیشتری با رفتار ترافیکی شهروندان دارد. از نظر منطقی شناخت سفر هر شهروند از نظر مبدأ و مقصد و شیوه مسیریابی، می‌تواند منجر به شناخت رفتار ترافیکی شود که مجموعه تمام سفرهای شهروندان است. خوشبختانه با روش‌های هوش مصنوعی می‌توان این ترافیک را به‌وجود آورد و تجزیه و تحلیل کرد.

۴- مدل‌سازی و روش

نقشه شهر شامل تمام فضای شهری مانند خیابان‌ها و ساختمان‌هاست و در صورتی که به‌شکل سفارشی شده درآید، می‌توان آن را به‌عنوان یک محیط شبیه‌سازی انتخاب کرد. با انتخاب یک شهر از گوگل‌مپ و سفارشی کردن آن می‌توان مسیرهای اصلی را به‌عنوان محل تردد و سایر ساختمان‌ها و مسیرهای فرعی که فعلاً مورد توجه پایش تصویری نیستند، به‌عنوان محل غیرقابل تردد تفکیک کرد.

(شکل-۱): نقشه یک شهر به‌عنوان مدل
(Figure-1): A map of city as a model

در این رابطه اولویت زیاد، معمولی و کم با مقادیر مختلف از نظر احتمال انتخاب، مقداردهی می‌شوند.

$$p_i = \begin{cases} P_H & \text{For high priority} \\ P_M & \text{For normal priority} \\ P_L & \text{For low priority} \end{cases} \quad (1)$$

که در آن p_i احتمال انتخاب یک رأس از گراف است و مقادیر P_H و P_M و P_L احتمال انتخاب نقاط مختلف شهر را از نظر اولویت انتخاب، سطح‌بندی می‌کنند.

چون مجموع احتمال نقاط در کل گراف مدل باید یک باشد می‌توان رابطه (۲) را نوشت:

(۲)

$$N_H * P_H + N_M * P_M + N_L * P_L = 1$$

که در آن N_H تعداد نقاط شهری با اولویت بالا N_M تعداد نقاط شهری با اولویت معمولی و N_L تعداد نقاط شهری با اولویت پایین است. این نقاط رئوس گراف مدل هستند. جدول (۱) مشخصات کلی مدل پیاده‌سازی شده مکان مورد مطالعه را نشان می‌دهد.

(جدول-۱): مشخصات کلی مدل مورد مطالعه

(Table-1): General characteristics of the studied model

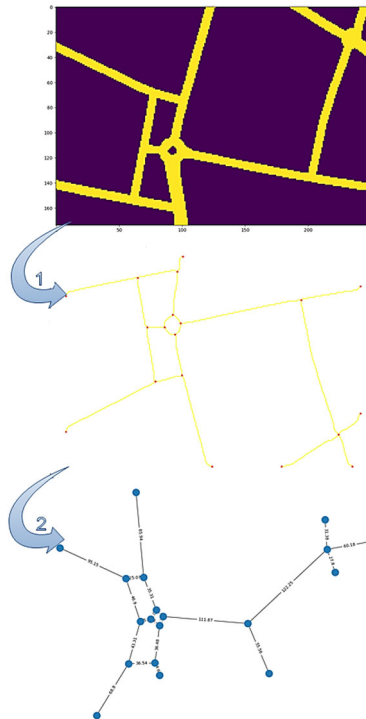
تعداد رئوس	تعداد یال‌ها	تعداد رئوس اولویت بالا	تعداد رئوس اولویت متوسط	تعداد رئوس اولویت کم
۱۴۳	۲۰۴	۱۳	۲۴	۱۰۶

۵- پیاده‌سازی

روش پیشنهادی بر روی نقشه شکل (۱) اعمال شد و بعد از یافتن اسکلت مسیرها، گراف مدل مرتبط با آن به دست آمد. با شیوه ترافیک‌سازی مجازی خرد، تعداد زیادی از مسافرت‌های درون‌شهری شهروندان ساخته شد. این شیوه عبارت‌است از: انتخاب تصادفی رأس‌های مبدأ و مقصد هر سفر با احتمال انتخاب رابطه (۱)، سپس به تقلید از شهروندان در انتخاب کوتاه‌ترین مسیر برای رسیدن به مقصد از الگوریتم دایکسترا برای یافتن مسیر استفاده شد. نتیجه نهایی، مسیرهای پرتکراری است که بیشترین تعداد عبور مسافرت‌های درون‌شهری را داشته‌است. این مسیرها به ترتیب از بیشترین تکرار تا کمترین تکرار مرتب شدند و طبق اطلاعات جدول (۱) مجموعه ۲۰۴ تایی یال‌ها در هر آزمایش به دست آمد. نتیجه نهایی برای انتخاب مکان مناسب نصب، این مجموعه مرتب شده‌است که اعضای آن به ترتیب اولویت مرتب شده‌اند.

پرتددترین مسیرها را برای جانمایی دوربین مداربسته انتخاب کرد.

مسیریابی دو نقطه تصادفی از گره می‌تواند از طریق الگوریتم‌های مختلف پیمایش گراف باشد. در پژوهش‌های [۲۰] و [۲۱]. از الگوریتم دایکسترا به عنوان یک الگوریتم کارا برای مسیریابی وسایل نقلیه استفاده شده؛ بنابراین در این کار نیز از این الگوریتم برای مسیریابی مبدأ و مقصد یک مسیر شهری استفاده می‌شود.

(شکل-۲): تبدیل نقشه شهر به گراف در دو گام نخست:

تبدیل مسیرها به اسکلت مسیر. دوم:

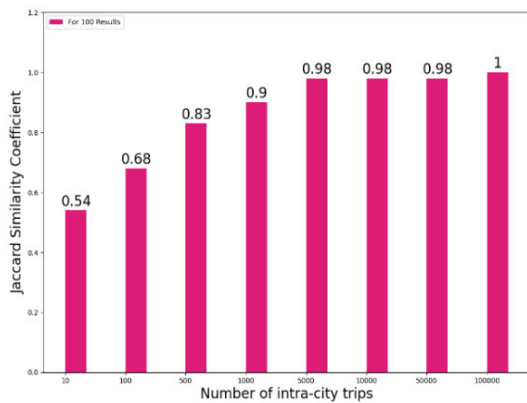
تبدیل اسکلت مسیر به گراف

(Figure-2): Convert city map to graph in two steps. First: Convert routes to route skeleton. Second: converting the route skeleton into a graph.

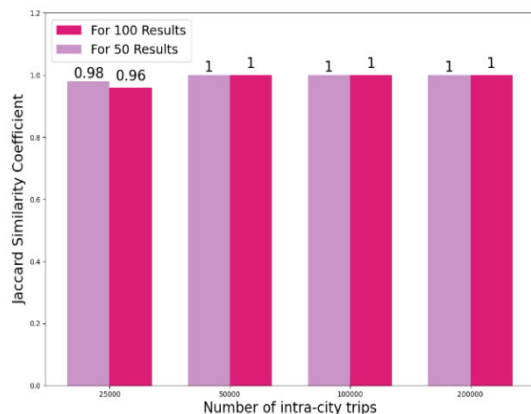
ایده مسیریابی بر اساس انتخاب تصادفی نقاط مبدأ و مقصد، نقص دیگری هم دارد و آن اینکه تمام نقاط شهر به طور مساوی شانس انتخاب دارند؛ درحالی‌که برخی نقاط شهر اهمیت تردد بالاتری دارند. ساختمان‌های اداری و تجاری، مجتمع‌های مسکونی، مناطق توریستی به طور طبیعی اولویت بیشتری نسبت به نقاط عادی برای انتخاب به عنوان مبدأ و مقصد سفر دارند؛ بنابراین، برای تکمیل ایده باید نقاط شهر را در مرحله انتخاب اولویت‌دهی کرد و برای نقاطی که اولویت بیشتری دارند احتمال انتخاب بیشتری در نظر گرفت. همچنین نقاطی که هنوز بافت شهری در آنجا رشد نکرده و تردد در آن‌ها کمتر است باید شانس انتخاب آن‌ها کمتر باشد. رابطه (۱) احتمال انتخاب رأس‌های مرتبط با نقاط شهری را اولویت‌دهی می‌کند؛

می‌تواند ترتیب آن را تغییر دهد. در این بخش به این پارامترها پرداخته می‌شود.

یکی از پارامترهای مهم، تعداد مسافرت‌های شهری است. در پاسخ به این پرسش که چه تعداد مبدأ و مقصد تصادفی نیاز است ایجاد شود، باید گفت که با آزمایش‌های گوناگون می‌توان رابطه تعداد سفرها و میزان تشابه نتیجه نهایی را در آن‌ها با ضریب تشابه ژاکارد طبق رابطه (۴) پیدا کرد.

(شکل-۳): ضریب تشابه ژاکارد برای سنجش میزان تشابه دو آزمایش برحسب تعداد مسافرت‌های بین شهری (Figure-3): Jaccard's similarity coefficient to measure the similarity of two experiments according to the number of intra-city trips

(شکل-۴): ضریب تشابه ژاکارد برای سنجش میزان تشابه دو آزمایش برحسب تعداد سفرهای درون شهری برای دو مجموعه صدتایی و پنجاه‌تایی از نتایج

(Figure-4): Jaccard's similarity coefficient to measure the similarity of two experiments in terms of the number of intra-city trips for two sets of 100 and 50 results

شکل (۳) ضریب ژاکارد را برای دو آزمایش تصادفی و با تعداد مسافرت‌های شهری از ده تا صد هزار نشان می‌دهد؛ این نمودار نشان می‌دهد برای مدل شهر مورد مطالعه با افزایش تعداد سفرهای شهری، تشابه نتایج بیشتر می‌شود؛ به طوری که با صد هزار سفر، دو آزمایش به طور کامل یکسان می‌شوند؛ زیرا تعداد جمعیت شهر مورد مطالعه صد هزار نفر است، می‌توان نتیجه گرفت

پارامترهای مختلف در پیاده‌سازی دخالت دارند که هر کدام از آن‌ها می‌توانند نتیجه نهایی را تغییر دهند؛ بنابراین، با تکرار آزمایش و شبیه‌سازی باید مطمئن شد نتیجه نهایی تحت کنترل چه پارامترهایی است. پارامترهای انتخابی مانند تعداد سفرهای شهری در یک شهر معین که بر اساس دیدگاه‌های مختلف می‌توانند تعداد متفاوتی باشند، قادرند درستی یک تحلیل را با چالش مواجه کنند. به عنوان یک راه‌حل می‌توان انتخاب عدد پارامتر را نوعی انتخاب تصادفی فرض کرد که از یک دیدگاه تا دیدگاه فرد دیگر، مقداری متفاوت است. با تنظیم این پارامترها با مقادیر متفاوت و تکرار آزمایش می‌توان به نتایجی رسید که اگر چه از داده‌های تصادفی (متفاوت) ایجاد شده‌اند، با هر بار پیاده‌سازی، تکرار می‌شوند.

یک معیار مناسب برای سنجش تشابه نتایج استفاده از ضریب تشابه ژاکارد است. اگر فرض کنیم آزمایش نخست بر اساس داده‌های تصادفی نخست انجام و نتایج آن در مجموعه A1 قرار گیرد و آزمایش دوم نیز بر اساس داده‌های تصادفی دوم انجام شود و نتایج آن در مجموعه A2 قرار گیرد، آن‌گاه میزان تشابه این دو نتیجه را با ضریب تشابه ژاکارد از رابطه (۳) می‌توان به دست آورد:

(۳)

$$\text{Jaccard Similarity Coefficient} = \frac{A1 \cap A2}{A1 \cup A2}$$

اگر فرض کنیم برای K تعداد نتیجه، N بار آزمایش تصادفی با مجموعه نتیجه Ai به دست آید، به راحتی می‌توان ضریب تشابه ژاکارد را برای N بار آزمایش تعمیم داد و رابطه (۴) را نوشت:

$$J.S.C = \frac{\bigcap_{i=2}^N A_i}{\bigcup_{i=2}^N A_i} \quad (۴)$$

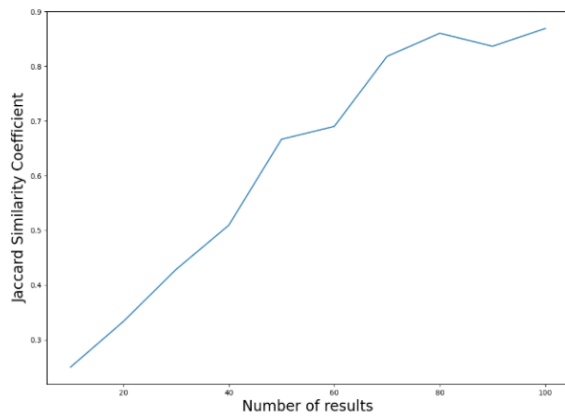
در رابطه ذکر شده با بالارفتن تعداد آزمایش‌ها از دو آزمایش به N آزمایش، صورت کسر که اشتراک نتایج است به سمت کوچک‌تر شدن و مخرج کسر که اجتماع بدون تکرار نتایج است به سمت بزرگ‌تر شدن می‌رود؛ بنابراین:

$$J.S.C(A1, A2) \geq J.S.C(A1, \dots, AN) \quad (۵)$$

طبق رابطه (۵) اگر مجموعه‌ای K تایی از نتایج در N بار آزمایش انتخاب تصادفی مبدأ و مقصد و مسیریابی با الگوریتم دایکسترا به حالت مساوی نزدیک شد، با اطمینان پایایی روش پیشنهاد شده تأیید می‌شود.

۶- ارزیابی نتایج

نتیجه نهایی که شامل مجموعه مرتب‌شده یال‌ها برحسب تعداد تکرار در مسیره‌هاست، تابعی از پارامترهایی است که

(شکل-۵): ضریب تشابه ژاکارد برای سنجش میزان وابستگی

نتایج به اولویت گره‌ها برحسب تعداد نتایج

(Figure-5): Jaccard's similarity coefficient to measure the degree of dependence of the results on the priority of the nodes according to the number of results

شکل (۶) نمایش پنجاه مسیر از نتایج نهایی روش پیشنهادی است که ۲۵ نتیجه نهایی نخست با خطوط زردرنگ ضخیم و ۲۵ نتیجه نهایی دوم با خطوط زردرنگ نازک نمایش داده شده‌است. این مسیرها در ترافیک مجازی و در آزمایش‌های متعدد به‌دست آمده‌اند. تکرار نتایج، پایایی روش پیشنهادی را برای مدل مورد مطالعه نشان می‌دهد.

۷- نتیجه‌گیری و کارهای آینده

جدول (۳) به مقایسه این روش با سایر روش‌های مطرح‌شده در ادبیات پژوهش می‌پردازد.

(جدول-۳): مقایسه روش مطرح‌شده با سایر روش‌ها

(Table-3): Comparison of the proposed method with other methods

مقیاس‌پذیری روش	قابلیت پیاده‌سازی در شهر	موقعیت مکانی دوربین	فضای مورد مطالعه	پژوهش
بسیار کم	پیچیده - غیرقابل اجرا	دقیق و ثابت در مدل	موقعیت مکانی خاص	گروه ۱: [۵] [۶] [۷] [۸] [۱۰] [۱۲]
متوسط	پیچیده - قابل اجرا	دقیق و متغیر در مدل	موقعیت مکانی خاص	گروه ۲: [۹] [۱۱] [۱۳] [۱۴] [۱۵]
بالا	ساده - قابل اجرا	دقیق در گراف مدل - نیاز به مکان‌یابی محیطی	گراف موقعیت مکانی خاص - تعمیم‌پذیر	این پژوهش

تقریب یک سفر درون شهری برای هر شهروند، تقریبی مناسب برای پیاده‌سازی این روش در سایر شهرهاست. شکل (۴) ضریب ژاکارد را برای تعداد سفرها از بیست‌وپنجهزار تا دویست‌هزار سفر در دو آزمایش و برای دو نتیجه صدتایی و پنجاه‌تایی مقایسه می‌کند. آن‌گونه که از شکل مشخص است نتایج پنجاه‌تایی تشابه بیشتری در نتیجه نهایی دو آزمایش دارند؛ بنابراین، در رابطه (۵) به تساوی نزدیک‌تر می‌شویم؛ همچنین برای تعداد سفرهای مساوی یا بیش از تعداد جمعیت شهر مورد مطالعه، نتایج شکل (۳) تأیید می‌شود.

یکی دیگر از پارامترهای تأثیرگذار، مقدار احتمال یک رأس از گراف است که برای نقاط مختلف شهر بر اساس میزان اهمیت آن متفاوت است. درحقیقت این مقادیر بر اساس گمانه‌زنی‌هاست و هر فرد ممکن است اهمیت یک نقطه را با مقدار بیشتر یا کمتری بیان کند. در این راستا سه آزمایش انجام پذیرفت تا تأثیر میزان مقدار احتمال نقاط، نشان داده شود. این آزمایش‌ها عبارت‌اند از:

آزمایش نخست: PH=2.3PL , PM=1.67PL
 آزمایش دوم: PH=1.67PL , PM=133PL
 آزمایش سوم: PH=1.33PL , PM=PL

جدول (۲) نتایج مقادیر ضریب تشابه ژاکارد را برای مقایسه آزمایش‌های مختلف به‌منظور تعداد نتایج پنجاه و صد نشان می‌دهد.

(جدول-۲): ضریب تشابه ژاکارد برای مقادیر مختلف

احتمال انتخاب در سه آزمایش

(Table-2): Jaccard similarity coefficient for different values of choice probability in three experiments

ضریب تشابه ژاکارد	اول و دوم و سوم	اول و دوم	دوم و سوم	اول و دوم و سوم
۱۰۰ نتیجه	۰,۹۶	۰,۹۸	۰,۹۴	۰,۹۲
۵۰ نتیجه	۰,۹۲	۰,۹۲	۰,۸۵	۰,۹۲

نتایج جدول (۲) نشان می‌دهد مقادیر انتخاب‌شده برای احتمال نقاط، خطایی کمتر از ۱۰ درصد را در اغلب موارد نشان می‌دهد؛ بنابراین، میزان حساسیت نتایج به‌مقدار عددی کمتر از ۱۰ درصد است.

یکی دیگر از پارامترهای تأثیرگذار، انتخاب درست مناطق پرتدد است؛ زیرا اولویت احتمال انتخاب رأس‌ها را تغییر می‌دهد و چون ترافیک از آن ساخته می‌شود، نتایج نهایی (یال‌های پرتدد) تغییر خواهد کرد. شکل (۵) برای دو دسته متفاوت از رأس‌های دارای اولویت، ضریب تشابه ژاکارد را برحسب تعداد نتایج خروجی به‌دست آورده‌است و چنانچه مشاهده می‌شود برای تعداد کم، ضریب تشابه ژاکارد، مقداری ناچیز بوده است و با تعداد زیاد، تفاوتی معنادار خواهد داشت.

در یکی از مربع‌ها یا مکعب‌های مدل، جانمایی می‌شوند. این شیوه برای محیط‌های شهری مناسب نیست؛ زیرا وجود موانع شهری مانند استندهای تبلیغاتی، پست‌ها و تیرهای چراغ برق و ... موانع جدی برای جانمایی با چنین دقتی هستند و تغییر مکان دوربین به واسطه آنها، بهینه‌سازی را در عمل بیهوده می‌کند، اما روش پیشنهادی، نتایج را در قالب یال‌ها ارائه می‌دهد؛ بنابراین باید دوربین‌ها را در یال به دست آمده و در فضای واقعی با در نظر گرفتن موانع، جانمایی کرد. این کار بر چالش موانع شهری غلبه می‌کند و دست برنامه‌ریزان را در انتخاب موقعیت دقیق مکانی باز نگه می‌دارد.

جدول (۳) روش‌هایی که مکان ثابتی را جانمایی می‌کند، در گروه یک و روش‌هایی که به ضرورت هدف پژوهش مکان دوربین تغییر می‌کند مانند استفاده از پهپاد، در گروه دوم دسته‌بندی می‌کند. از نظر موقعیت مکانی فضای مورد مطالعه، تمام پژوهش‌ها فضایی خاص را در نظر گرفته و مکانی ثابت یا متغیر برای جانمایی دوربین پیشنهاد می‌دهند، اما شیوه مطرح شده در این پژوهش نیازمند استخراج گراف به عنوان مدل از فضای مورد مطالعه و بنابراین برای هر موقعیت مکانی دارای گراف، قابل پیاده‌سازی است.

در سایر پژوهش‌ها به جز [۹] مدل ساخته شده یک فضای دوبعدی (مربع) یا سه‌بعدی (مکعب) گسسته، از فضای پیوسته موقعیت مکانی فضای مورد مطالعه است و دوربین‌ها

(شکل-۶): ترسیم پنجاه مسیر از نتایج؛ ۲۵ مسیر نخست با خط زرد رنگ ضخیم و ۲۵ مسیر دوم با خط زرد رنگ نازک
(Figure-6): drawing 50 routes from the final results; the first 25 routes with a thick yellow line and the second 25 routes with a thin yellow line

ترافیکی به راحتی مقیاس پذیر است و می‌تواند تغییرات و توسعه‌ها را بدون پیچیده کردن، مدل‌سازی و شبیه‌سازی مورد توجه قرار دهد.

روش مطرح شده را با چند تغییر می‌توان توسعه داد و نقیص آن را برطرف کرد. می‌توان در شهرهای بزرگ با استفاده از گراف جهت‌دار، مسیرهای یک طرفه و دو طرفه را در پیاده‌سازی مسیرها مورد توجه قرارداد و به نتایج

روش پیشنهادی ضمن آن که با هوشمندی، عامل مؤثر ترافیک را در طراحی دخیل می‌کند، به واسطه سادگی تهیه گراف مدل به راحتی برای هر موقعیت مکانی قابلیت تعمیم دارد؛ در حالی که تمام روش‌ها مبتنی بر یک فضای خاص جغرافیایی با عناصر محدود و معلوم هستند و نمی‌توانند به راحتی تعمیم داده شوند. همچنین این روش با تغییر یا توسعه نقشه جغرافیایی و تغییر

- Comput. Environ. Urban Syst.*, vol. 88, no. 101638, p. 101638, 2021.
- [8] M. S. S. Suresh, A. Narayanan, and V. Menon, "Maximizing camera coverage in multicamera surveillance networks," *IEEE Sens. J.*, vol. 20, no. 17, pp. 10170–10178, 2020.
- [9] A. Bhattacharya and M. Pal, "Vertex covering problems of fuzzy graphs and their application in CCTV installation," *Neural Comput. Appl.*, vol. 33, no. 11, pp. 5483–5506, 2021.
- [10] Y. Chen, M. Tsukada, and H. Esaki, "Reinforcement learning based optimal camera placement for depth observation of indoor scenes," 2021.
- [11] W. J. Yun et al., "Cooperative multi-agent deep reinforcement learning for reliable surveillance via autonomous multi-UAV control," *arXiv [eess.SY]*, 2022.
- [12] D. Susanj, D. Pincic, and K. Lenac, "Effective area coverage of 2D and 3D environments with directional and isotropic sensors," *IEEE Access*, vol. 8, pp. 185595–185608, 2020.
- [13] X. Chen, Y. Zhu, H. Chen, Y. Ouyang, X. Luo, and X. Wu, "BIM-based optimization of camera placement for indoor construction monitoring considering the construction schedule," *Autom. Constr.*, vol. 130, no. 103825, p. 103825, 2021.
- [14] N. Bisagno, A. Xamin, F. De Natale, N. Conci, and B. Rinner, "Dynamic camera reconfiguration with reinforcement learning and stochastic methods for crowd surveillance," *Sensors (Basel)*, vol. 20, no. 17, p. 4691, 2020.
- [15] S. Jun, T.-W. Chang, H. Jeong, and S. Lee, "Camera placement in smart cities for maximizing weighted coverage with budget limit," *IEEE Sens. J.*, vol. 17, no. 23, pp. 7694–7703, 2017.
- [16] C.-J. Liu, Z. Liu, Y.-J. Chai, and T.-T. Liu, "Review of virtual traffic simulation and its applications," *J. Adv. Transp.*, vol. 2020, pp. 1–9, 2020.
- [17] Z. Xie, X. Liu, Y. Li, H. Zhang, and Q. Xiang, "Camera placement optimization for CCTV in rail transit using BIM," *Measurement + control/Measurement and control*, vol. 56, no. 9–10, pp. 1499–1509, Mar. 2023.
- [18] M. S. Eran and H. Hasranizam, "The Effectiveness of Crime Prevention Using GIS Technology and CCTV Application for Smart City," *Earth and environmental sciences library*, pp. 59–75, Jan. 2024.
- [19] G. Li, Y. Chen, Y. Wang, P. Nie, Z. Yu, and Z. He, "City-scale synthetic individual-level vehicle trip data," *Sci. Data*, vol. 10, no. 1, 2023.
- [20] V. T. N. Nha, S. Djahel, and J. Murphy, "A comparative study of vehicles' routing algorithms for route planning in smart cities," in *2012 First International Workshop on Vehicular Traffic Management for Smart Cities (VTM)*, 2012.
- [21] P. Udhan, A. Ganeshkar, P. Murugesan, A. R. Permani, S. Sanjeeva, and P. Deshpande, "Vehicle route planning using dynamically weighted Dijkstra's algorithm with traffic prediction," 2022.

دقیق‌تری رسید. از طرف دیگر، چون رئوس گراف از نظر امنیتی و ترافیکی اهمیت بیشتری دارند، می‌توان با جانمایی دوربین‌های با قابلیت چرخش، تمامی این مکان‌ها را در طراحی لحاظ کرد.

در شهرهای بزرگ، بزرگراه‌های زیادی وجود دارند که ممکن است میدان دید دوربین‌ها، با دقت کافی نتوانند عرض این مسیرها را پوشش دهند؛ بنابراین، می‌توان مسیرهای عریض را به دو مسیر (دویال گراف) با دو جهت متفاوت، مدل کرد تا هر مسیر، دوربین خاص خودش را در طراحی داشته باشد.

مسیرهای وسایل نقلیه عمومی و نیز تاکسی‌های درون شهری را می‌توان از نظر فنی (با نصب برنامه‌های مسیریابی) به‌دست آورد؛ زیرا دریافت ترافیک وسایل نقلیه عمومی باعث نقض حریم خصوصی نمی‌شود؛ پس می‌توان در ساخت ترافیک نهایی، تلفیقی از ترافیک حقیقی و مجازی را در نظر گرفت تا به نتایج دقیق‌تری رسید. تمامی موارد مطرح‌شده می‌تواند برای پژوهش‌های تکمیلی در نظر گرفته شده و باعث توسعه روش پیشنهادی شوند.

8-References

۸-مراجع

- [1] Z. Su, Q. Zhang, Z. L'u, C.-M. Li, W. Lin, and F. Ma, "Weightingbased variable neighborhood search for optimal camera placement," *Proc. Conf. AAAI Artif. Intell.*, vol. 35, no. 14, pp. 12400–12408, 2021.
- [2] P. Bischoff, "Surveillance camera statistics: which cities have the most CCTV cameras?" *Comparitech*, 15-Aug-2019. [Online]. Available: <https://www.comparitech.com/vpn-privacy/the-worlds-most-surveilled-cities/>. [Accessed: 06-Jun-2023].
- [3] J. Liu, X. Wang, Y. Li, X. Kang, and L. Gao, "Method of evaluating and predicting traffic state of highway network based on deep learning," *J. Adv. Transp.*, vol. 2021, pp. 1–9, 2021.
- [4] L. Fredianelli et al., "Traffic flow detection using camera images and machine learning methods in ITS for noise map and action plan optimization," *Sensors (Basel)*, vol. 22, no. 5, p. 1929, 2022.
- [5] A. A. Altahir, V. S. Asirvadani, P. Sebastian, N. H. B. Hamid, and E. F. Ahmed, "Optimizing visual sensors placement with risk maps using dynamic programming," *IEEE Sens. J.*, vol. 22, no. 1, pp. 393–404, 2022.
- [6] S. Kovács, B. Bolemányi, and J. Botzheim, "Placement of optical sensors in 3D terrain using a bacterial evolutionary algorithm," *Sensors (Basel)*, vol. 22, no. 3, p. 1161, 2022.
- [7] A. M. Heyns, "Optimisation of surveillance camera site locations and viewing angles using a novel multi-attribute, multi-objective genetic algorithm: A day/night anti-poaching application,"

حسن صانعی آرائی کارشناسی و کارشناسی ارشد الکترونیک را به ترتیب در دانشگاه صنعتی اصفهان و دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب به پایان رسانده است. وی در حال حاضر دانشجوی دکترای مدیریت فناوری اطلاعات، گرایش کسب و کار هوشمند دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران است. ایشان علاقه مند به پژوهش درباره کاربرد هوش مصنوعی در سامانه‌های اطلاعاتی است. نشانی رایانامه ایشان عبارت است از:

hassan.sanei@srbiau.ac.ir

مهدي اسماعیلی در حال حاضر استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشان است. او در سال ۲۰۱۱ مدرک دکترای خود را از دانشگاه دبرسن مجارستان و مدرک

کارشناسی ارشد خود را در رشته کامپیوتر در ایران دریافت کرد. وی در زمینه‌های داده‌کاوی و یادگیری ماشین تدریس کرده است و علائق پژوهشی او شامل داده‌کاوی و یادگیری عمیق و پژوهش‌های اخیر با تمرکز بر استفاده نهایی از یادگیری ماشین است. همچنین چندین کتاب به زبان فارسی و مقالاتی در کنفرانس‌ها و مجلات بین‌المللی منتشر کرده است.

نشانی رایانامه ایشان عبارت است از:

m.esmaeili@iaukashan.ac.ir

محمدعلی افشار کاظمی مدرک دکترای مدیریت صنعتی، گرایش پژوهش‌های عملیاتی را دریافت کرده است. وی دانشیار و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد

تهران مرکز است. علائق پژوهشی ایشان شامل منطق فازی و هوش مصنوعی است.

نشانی رایانامه ایشان عبارت است از:

m.afsharkazemi@iauec.ac.ir